HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שם לווי. כולהו פיסקא מיקרו ומי הוי להמי שם לעצמו הוה ליה משום ולא בטעו: **אלא במטה אחת.** תע"פ שבתוך בימו מגורשת וקא סלקא דעתין בטעמא משום דקסבר כליו של לוקח חפץ הנתון לתוכו לבעליו ופלוגתא היא בב"ב (פה:): **דגבוה י'.** דהוי רשות לנפשיה ולא חשיב מוכר לבעל את רשות הכלי: **והא לית מקום לרעי.** שמומחים לאחר: ר"ג **למקום רעי לא קפדי אינשי.** הואיל וגבוה מן הארץ עשרה טו) שמוחה להשתמש תחתיה: **קשורה תע"פ שאינה תלויה.** אלא נגררת בקרקע וקשור בה. ולא גרסי' תלויה תע"פ שאינה קשורה טו): **בין ירכותיה.** ותע"פ טו) שמונח בקרקע אין אדם מקפיד על כל מקום מושב שאחו ועד עכשיו היה לו מקום מקוי לה: **מוכר קלסות.** לכך אינו מקפיד על מקומה שיש לו בית לכך: **אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך.** ר"י היה מגרים לנותן גט לאשתו לומר לי גיטיך וגם הרי את מותרת לכל אדם כשהגט בידה (לקמן דף פה:) שהרי לגילת לומר ג"כ טו) וזן ומיהו קשה דבמניקח (לעיל דף נה.) משמע דאפילו לא אמר כאן גבי מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא אף שהיתה קלתה תלויה בה ובן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא בגון שהיתה קלתה תלויה בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר בגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בר רב דימי אמר בגון שהיה בעלה [ד]מוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר' יוחנן [ג]לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה תניא נמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה או לתוך כל דבר שהוא בקלתה הרי זו מגורשת כל דבר שהוא בקלתה לאיתויי מאי לאיתויי טסקא דאכלה בה תמרי: **מתני'** [ה]אמר לה כנסי שטר חוב זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך [ו]נתן בידה והיא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך: **גמ'** כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי הוה ליה טלי גיטיך מעל גבי קרקע ואמר רבא [ז]טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום אימא ששלפתו מאחוריו שלפתו נמי הא בעינא ונתן בידה [ח]וליכא לא צריכא [ט]דערק לה חרציה ושלפתיה תניא נמי הכי אמר לה כנסי שטר חוב זה או ששלפתו מאחוריו קראתו והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי [י]רבי שמעון בן אלעזר אומר לעולם אינו גט עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי שמעון בן אלעזר אומר עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן אלעזר ואי איתמר בהא בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי ליה לרבי צריכא [יא]אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט ניעור אינו גט דהויא ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו הרי זה גט אמאי [יב]חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא ישן שאני [יג]והא [יד]אמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה [טו] [יה]והלכתא בכפות: **מתני'** [יו]היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת [יז]כן לענין קדושין [יח]כן לענין החוב אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו קרוב למלוה זכה [יט]המלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה על מחצה שניהם יחלוקו: **גמ'** היכי דמי קרוב לה והיכי דמי קרוב לו אמר רב ארבע אמות שלה זהו קרוב לה ארבע אמות שלו זהו קרוב לו היכי דמי מחצה על מחצה אמר ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומדין בארבע אמות [כ]וליחזי הי מינייהו קדים וכי תימא דאתו תרוייהו בהדי הדדי [כא]והא אי אפשר לצמצם אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן וגמ

אמקום כרעי לא קפדי אינשי. לכל הפחות נחשתו וכן בחויר המטה: **כגון** שקלתה תלויה בה. וע"ת ותיפשוט מיפכא [א] מדמתרצי כל הני לעיל ובהמוכר את הספינה (ב"ב דף פה:) רוצה לפשוט מדברי לעיל ויש לומר דהכא לכולהו מספקא להו אלא דלמ"ד לעיל נפשוט מינה ע"ש [ב] לפי' בעלמא כליו של לוקח ברשות מוכר קנה הכא לענין גט דלרחוקה קאמי לא קנה: **מקום** חיקה קנוי לה. וע"ת פשיטא דהא מיקה הוי ממש כיסה ומוכר ר"י דר' יומנן קשורה ותלויה בעי ומיירי כשבגדיה נגררין בארץ והשתא מי לאו טעמא דמקום חיקה קנוי לה לא הוי מהני מידי כיון דלאינה קשורה ותלויה: **אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך.** ר"י היה מגרים לנותן גט לאשתו לומר לי גיטיך וגם הרי את מותרת לכל אדם כשהגט בידה (לקמן דף פה:) שהרי לגילת לומר ג"כ טו) וזן ומיהו קשה דבמניקח (לעיל דף נה.) משמע דאפילו לא אמר כאן גבי מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא אף שהיתה קלתה תלויה בה ובן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא בגון שהיתה קלתה תלויה בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר בגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בר רב דימי אמר בגון שהיה בעלה [ד]מוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר' יוחנן [ג]לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה תניא נמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה או לתוך כל דבר שהוא בקלתה הרי זו מגורשת כל דבר שהוא בקלתה לאיתויי מאי לאיתויי טסקא דאכלה בה תמרי: **מתני'** [ה]אמר לה כנסי שטר חוב זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך [ו]נתן בידה והיא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך: **גמ'** כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי הוה ליה טלי גיטיך מעל גבי קרקע ואמר רבא [ז]טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום אימא ששלפתו מאחוריו שלפתו נמי הא בעינא ונתן בידה [ח]וליכא לא צריכא [ט]דערק לה חרציה ושלפתיה תניא נמי הכי אמר לה כנסי שטר חוב זה או ששלפתו מאחוריו קראתו והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי [י]רבי שמעון בן אלעזר אומר לעולם אינו גט עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי שמעון בן אלעזר אומר עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן אלעזר ואי איתמר בהא בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי ליה לרבי צריכא [יא]אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט ניעור אינו גט דהויא ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו הרי זה גט אמאי [יב]חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא ישן שאני [יג]והא [יד]אמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה [טו] [יה]והלכתא בכפות: **מתני'** [יו]היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת [יז]כן לענין קדושין [יח]כן לענין החוב אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו קרוב למלוה זכה [יט]המלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה על מחצה שניהם יחלוקו: **גמ'** היכי דמי קרוב לה והיכי דמי קרוב לו אמר רב ארבע אמות שלה זהו קרוב לה ארבע אמות שלו זהו קרוב לו היכי דמי מחצה על מחצה אמר ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומדין בארבע אמות [כ]וליחזי הי מינייהו קדים וכי תימא דאתו תרוייהו בהדי הדדי [כא]והא אי אפשר לצמצם אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן וגמ

(ב"ב ס.) דכי ממול רבנן מגרו של אדם קונה לו, לאו בחצר מהלכת ממול, דשמעי מקרקעי דמקרקעי לגמ ניידי, וכיון גופיה ממנה לגמ קני בשנים ומומין (לעיל כא.). **כל שאילו מהלך לא קנה.** כלומר כיון שהולי לילך, לאו דומיא דמלר הוא ומיהו קונה בתורת מלר (ב"מ ס:). **בכפות.** כגון שהעבד כפות שאינו רשאי לילך, דמלי נמלר (ב"ק יב.) לחלו לילך (לעיל כא.).

הגהות הב"ח

(**ג**) גמ' והלכתא בכפות. ר"ש עי' לעיל כא' שני דף כח.:

לעזי רש"י

טשק"א. שק.

מוסף רש"י

כליו של לוקח ברשות מוכר. כגון פקק ונתן לתוך מדה של לוקח או מדד במדה שלו ופקק בכליו של לוקח וכבית של מוכר הוא, קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקח (ב"ב פה:). **שהיתה קלתה תלויה בה.** ואינה נגררת בקרקע ולכך קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום, תלויה בה היינו קשורה ותלויה בה. **לא על מקום חיקה.** כשנגררים בגדיה על הקרקע (שם). **טלי גיטך מעל גבי קרקע לא אמר כלום.** דבעינן ונתן דכתיב (לעיל כד.). ישן ומשמרתו הרי זה גט. דהוי לה מלר המשתמרת לדעתה עצמו ואינו דומה למלר גמור, דכי מתבטל מלרה משום דקתם מלר משתמרת על פי הבעלים שגדרה סביב ופותח ונועל (שם). **וחצר מהלכת לא קנה.** אינה קונה לבעליה כלום ללאו מלר היא כמהלכת (ב"ק יב.). **לא שמעין דמקנו.** דכי מתבטל מלרה מפה שמעת ליה, גגו מלרו וקרפיפו מתבטל, ללא נייח, והוי משמרת

מסו א ב ג מיי' פ"ה מהלכות גירושין הל' ח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף י: ד (מיי' פ"ד מהל' מכירה הל"ג טוש"ע חו"מ סי' ר סי"ד) מז ה מיי' פ"ה שם הלכה ט סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלו סעיף ג ויח ז מיי' שם הל' יז יב טוש"ע שם סעיף ג: יט י מיי' פ"ה שם הל' ח סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלו סעיף טז וסעיף ח: כ ב טוש"ע שם סעיף יג: כא ל מיי' פ"ד מהל' אישות הלכה כה סמג עשין מא טוש"ע אה"ע סימן ג סעיף ה: כב מ מיי' פט"ו מהל' מלוה ולוה הלכה ג סמג עשין לד טוש"ע חו"מ סימן קכ סעיף ו: כג נ מיי' פ"ה מהל' גירושין הלכה יג סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף יד ועיין במ"מ וכ"מ:

א. דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה. כיון קרקפק. ב. דדילמא. תוס' הרמ"ש. ג. שאני נותן לה ואח"כ חזר ואמר כנסי שטר חוב זה מגורשת, אלמא לא אמר לה הרי"ז גיטך ולא הרי את מותרת לכל אדם. מרדכי פ' ממח. T. (ולשם) מה אנו צריכין לדיבור, מה לנו אם אינה יודעת. מלמי קידושין ו ע"ש ד"ה לף בגיטין.

בתוך ביתו או בתוך חצרו אפילו עמה במטה וכו' אמר רבא ל"ש אלא במטה שלו אבל במטה מגורשת תניא נמי הכי ר' אליעזר אומר במטה שלה מגורשת ש"מ כלי של לוקח ברשות מוכר קני פי' ופלוגתא היא בפ' המוכר את הספינה וא"כ תקשה מהכא למ"ד לא קנה לא צריכא במטה דגבוהה עשרה פי' דהוי רשותא לנפשיה ולא חשיב ההוא אוירא רשות מוכר לבטל את הכלי: והא איכא מקום כרעיים פי' כרעי המטה שהן מונחים בבית הבעל אמקום כרעים לא קפדי אינשי שהואיל והיא גבוהה י' נוח להשתמש תחתיה: לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת קלתה כליו של לוקח ברשות מוכר הוא א"ר יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר' יוחנן לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה: **מתני'** אמר לה כנסי שט"ח זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך נתן בידה והיא ישנה ונתעוררה קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך: או שמצאתו מאחוריו וכי אמר לה הרי הוא גיטך מאי הוי טלי גיטך מעל גבי קרקע הוא ואמר רבא טלי גיטך מע"ג קרקע לא אמר כלום דבעינן ונתן בידה וליכא והכא נמי לא איהו יהיב לה אימא שלפתו מאחוריו ואכתי הא בעינן ונתן בידה וליכא לא צריכא דעירק ושלפתיה ונקימת מתניו שעיקם לה חשיבה נתינה תניא נמי הכי אמר לה כנסי ש"ח או ששלפתו מאחוריו קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך נתן בידה והיא ישנה ונתעוררה קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך: **גמ'** אלעזר אומר אינו גט עד שיטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי זה גיטך וקי"ל הלכה כרבי מחברו וכ"ש דהיא סתם מתני' ומחלוקת דברייתא דהלכה כסתם ודוקא בכנסי שט"ח זה ונתן בידה g) והיא ישנה הרי הוא גיטך דברי ר' ר"ש בן אלעזר אומר אינו גט עד שיטלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי זה גיטך וקי"ל הלכה כרבי מחברו וכ"ש דהיא סתם מתני' ומחלוקת דברייתא דהלכה כסתם ודוקא בכנסי שט"ח זה ונתן בידה g) והיא ישנה אשה בגט אלא כיון שלא הודיע לעדים 2) אלא אמר לה עכשיו הרי זה גיטך וכן כשנתן בידה והיא ישנה יש כאן נתינה אלא מפני שאינה יכולה לשומרו אומר ואח"כ אמר לה הרי זה גיטך ודי לו אבל אילו נתנו לה מתחלה לשם פקדון נתינה זו אינה כלום ולא די שיחזור ויאמר לה הרי זה גיטך ומפני זה עשה התנא זה מסיבוב אמר לה כנסי שט"ח זה ולא שנה הנותן גט לאשתו לשומרו ואח"כ אמר לה הרי זה גיטך מגורשת שאילו היה כן היה צריך ליטלו ממנה ולחזור וליתנו לשם גירושין: אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט ניעור אינו גט דהוה לה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו הרי זה גט אמאי אחצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכ"ת שאני האמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא בכפות: **מתני'** היתה עומדת ברה"ר וזרקו לה קרוב לה אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת כדילפינן (לעיל נה.) מעדותו של ר' יוחנן בן גודגדא דלא בעינן דעת שנים ולא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא כבפות: ואילו היה מודיע לעדים קודם לכך שלשם גירושין הוא נותנו לה אע"פ שאמר לאשה כנסי שט"ח זה היתה מגורשת כדילפינן (לעיל נה.) מעדותו של ר' יוחנן בן גודגדא דלא בעינן דעת

---

g) נגלה דע"ל אף כשהיא ישנה. 2) נגלה דע"ל אלא מיהו כיון שלא הודיע לעדים לכן צריך שיאמר לה עכשיו הרי זה גיטך וכו'.